

Η αλήθεια της αναστάσεως των νεκρών στην Παλαιά Διαθήκη

[Ορθοδοξία](#) / [Παλαιά Διαθήκη](#)

[Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος](#)

Η Παλαιά Διαθήκη είναι βιβλίο αποκαλυπτικό. Προαναγγέλλει γεγονότα που θα συμβούν όπως η ενανθρώπιση του Κυρίου Ιησού, αλλά και η Β΄ Παρουσία του. Ο προφήτης Ησαΐας προαναγγέλλει την ανάσταση των νεκρών και την κατάργηση του θανάτου.

Την αλήθεια αυτή μας φανερώνουν τρία θαύματα αναστάσεως νεκρών στην Π. Δ. πριν έλθει ο Χριστός στη γη. Οι πιστοί Ιουδαίοι πίστευαν στα λόγια των προφητών που μελετούσαν και άκουαν στις συναγωγές, ότι οι νεκροί θα αναστηθούν. Παράδειγμα η αδελφή του Λαζάρου, η Μάρθα, που πιστεύει στους λόγους του Κυρίου ότι θα αναστηθεί ο αδελφός της. Και ο προφήτης Ιεζεκιήλ μας μιλά για την ανάσταση των νεκρών με το όραμά του για τα ξηρά οστά. Προμήνυμα της αναστάσεως είναι ο προφήτης Ιωνάς που βγαίνει ζωντανός από την κοιλιά του κήτους. Παρακάτω περιγράφονται τρία παραδείγματα αναστάσεως νεκρών που τονίζουν αυτή την αλήθεια.

Α. Ο Προφήτης Ηλίας και η ανάσταση του γιού της χήρας.

Ο κύκλος των διηγήσεων για τον Προφήτη Ηλία περιλαμβάνονται στα βιβλία Γ΄ Βασιλειών (κεφ. 7,1) μέχρι και Δ΄ Βασιλειών (1,8). Η διήγηση αρχίζει με τον λόγο του προφήτη (Γ΄ Βασιλ. κεφ. 17), ότι δεν θα βρέξει στη γη παρά μόνο αν το πει ο ίδιος. Η απειλή της ανομβρίας οφείλεται στην αποστασία του λαού από τον Θεό.

Στη συνέχεια ο Κύριος δίνει εντολή στον προφήτη να κρυφτεί στο χείμαρρο Χορράθ γιατί τον καταδίωκε ο βασιλιάς. Εκεί ο Θεός έστειλε τα κοράκια και του έφερναν τροφή. Όταν ξεράθηκε ο χείμαρρος με νέα εντολή πήγε στην Σαρεπτά της Σιδωνίας σε μια γυναίκα χήρα για να τον διαθρέψει. Όταν της ζήτησε τροφή

εκείνη δεν του αρνήθηκε μόνο του είπε ότι θα ήταν το τελευταίο φαγητό και αυτή και το παιδί της θα πέθαιναν. Ο προφήτης της έδωσε θάρρος λέγοντάς της: «Η υδρία με το αλεύρι δεν θα τελειώσει και το δοχείο του λαδιού δεν θα ελαττωθεί, έως την ημέρα που θα δώσει ο Κύριος την βροχή επί της γης». Έτσι και έγινε.

Κατά την παραμονή του προφήτη στο σπίτι της χήρας αρρώστησε ο γιός της και πέθανε. Η γυναίκα πίστεψε ότι το κακό που την βρήκε ήταν τιμωρία του Θεού για τις αμαρτίες της. «Τι έχεις μαζί μου, άνθρωπε του Θεού; Ήλθες σ' εμένα για να μου θυμίζεις τις αδικίες μου και να θανατώσεις τον γιό μου;». Ήταν κατά κάποιο τρόπο, σαν να ήταν ο Ηλίας υπεύθυνος για το γεγονός. Ο Θεοδώρητος λέει ότι ο Θεός επέτρεψε το θάνατο για να θυμηθεί ο προφήτης τη θλίψη των άλλων ανθρώπων. «Αφθόνως ο προφήτης απολαύων τροφής της των άλλων ανθρώπων επελάθετο συμφοράς. Ου δη χάριν και της χήρας αυτώ ο Θεός επεστράτευσεν οίμωγας. Επέγνω δε και αυτός την αιτίαν».

Ο προφήτης πήρε το παιδί, το ανέβασε στο υπερώο, το ξάπλωσε στο κρεβάτι και μετά από προσευχή φύσηξε τρεις φορές στο παιδί επικαλούμενος τον Κύριο, για να το επαναφέρει στην ζωή. Η φράση του κειμένου «ενεφύσησε τω παιδαρίω τρις» θυμίζει την δημιουργία του ανθρώπου από τον Θεό. Και το θαύμα έγινε. «Και αναφώνησε το παιδί». Ο προφήτης το έφερε στη μητέρα του και της είπε: «Βλέπε, ζει ο γιός σου». Η χήρα γυναίκα αναγνώρισε ότι ο Ηλίας ήταν άνθρωπος του Θεού.

Η ανάσταση του παιδιού της χήρας είναι η πρώτη ανάσταση που περιγράφει η Παλαιά Διαθήκη. Το γεγονός δε γίνεται στη Φοινίκη, περιοχή ειδωλολατρική και όχι μέσα στα όρια του ισραηλιτικού λαού.

B. Η ανάσταση από τον προφήτη Ελισαίο του γιού της Σωμανίτιδας.

Στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης Βασιλειών Δ' (κεφ. δ', 8-37) περιγράφεται το θαύμα της ανάστασης του γιού μίας γυναίκας που κατοικούσε στην πόλη Σωμάν («Σουνέμ» κατά το εβραϊκό κείμενο) από τον προφήτη Ελισαίο, που ήταν μαθητής και διάδοχος του προφήτη Ηλία.

Η πλούσια και θεοσεβής γυναίκα κράτησε στο σπίτι της για φαγητό τον προφήτη Ελισαίο πιστεύοντας ότι είναι άνθρωπος του Θεού. Κάθε φορά που περνούσε ο προφήτης από την Σωμάν του έκανε το τραπέζι και τον φιλοξενούσε. Του έφτιαξε δε και ιδιαίτερο δωμάτιο για να μένει όταν περνούσε από την πόλη της. Ο προφήτης υποχρεώθηκε από τη φιλοξενία και θέλησε να ανταποδώσει το καλό. Έστειλε τον υπηρέτη του Γιεζί, την κάλεσε και ρώτησε τί μπορούσε να κάνει γι' αυτήν. Αυτή δε ζήτησε τίποτε. Εκείνος παρατήρησε ότι δεν είχε γιό και ο άνδρας της ήταν γέροντας. Ο προφήτης την κάλεσε και της ανακοίνωσε ότι «του χρόνου

τέτοιο καιρό θα ζεις και θα έχεις γιό στην αγκαλιά». Ακούοντας με δισταγμό τα λόγια του προφήτη του είπε: «Μη κύριε, μη πεις ψέματα στη δούλη σου».

Ο Προφήτης Ελισσαίος. Έργο Δημητρίου Σκουρτέλη.

Τον επόμενο χρόνο πραγματοποιήθηκε η προφητεία. Το παιδί μεγάλωσε και κάποια μέρα που πήγε στο θερισμό με τον πατέρα του αισθάνθηκε πόνο στο κεφάλι. Έπαθε μάλλον ηλίαση, σύνηθες φαινόμενο νόσου στην Παλαιστίνη. Ο πατέρας θεώρησε την νόσο παροδική και έστειλε το παιδί στη μητέρα του. Σε λίγο όμως πέθανε στα πόδια της μητέρας του. Αυτή το ανέβασε στο δωμάτιο και το ξάπλωσε στο κρεβάτι που κοιμόταν ο προφήτης και έκλεισε την πόρτα. Αμέσως ζήτησε ένα γαϊδούρι και έναν υπηρέτη για να πάει μέχρι τον άνθρωπο του Θεού. Ο άνδρας της δεν ήξερε ακόμη για τον θάνατο του παιδιού. Πήγε στο όρος Κάρμηλος και όταν την είδε ο προφήτης παραξενεύτηκε γιατί το Πνεύμα του Θεού δεν του αποκάλυψε τίποτε. Όπως σχολιάζει Θεοδώρητος ο Κύρου: «Είναι φανερό από αυτό ότι δεν προγνώριζαν τα πάντα οι προφήτες, αλλά εκείνα που η θεία χάρη τους αποκάλυπτε»(MPG 80,756B).

Μόλις πλησίασε έπεσε κάτω και έπιασε θλιμμένη τα πόδια του προφήτη και διαμαρτυρήθηκε: «Μήπως ζήτησα εγώ γιό από τον Κύριό μου; Δεν είπα να μη μου πεις ψέματα;». Ο Ελισαίος μόλις κατάλαβε τί είχε συμβεί, είπε αμέσως στον Γιεζί να πάρει την ράβδο του και να πάει και να την ακουμπήσει πάνω στο παιδί. Επειδή

η μητέρα δεν έφευγε σηκώθηκε και αυτός και την ακολούθησε. Ο Γιεζί έφτασε πιο γρήγορα και έβαλε την ράβδο πάνω στο παιδί αλλά δεν έγινε τίποτε. Το ανήγγειλε στον προφήτη που ερχόταν. Όταν έφθασε ο Ελισαίος έκλεισε την πόρτα του δωματίου μένοντας μόνος με το παιδί και προσευχήθηκε στον Κύριο. «Έπειτα ανέβηκε και ξάπλωσε πάνω στο παιδί και έβαλε το στόμα του πάνω στο στόμα του και τα μάτια του πάνω στα μάτια του και τα χέρια του πάνω στα χέρια του, και ξάπλωσε πάνω σ' αυτό, και θερμάνθηκε το σώμα του παιδιού. Μετά σηκώθηκε και περπατούσε στο σπίτι πότε εδώ και πότε εκεί και ανέβηκε και ξάπλωσε στο παιδί (το εβραϊκό κείμενο προσθέτει: «Και το παιδί φταρνίστηκε») μέχρι εφτά φορές και άνοιξε το παιδί τα μάτια του». Και ο Απ. Παύλος (Πραξ. 20,10) αγγίζει το σώμα του στο σώμα του νεκρού για να φανερωθεί η θαυματουργική δύναμη των σωμάτων των αγίων. Στο τέλος κάλεσε την μητέρα και της είπε: «Πάρε τον γιό σου». Τότε η γυναίκα προσκύνησε τον προφήτη και πήρε το παιδί της ζωντανό.

Οι Πατέρες βλέπουν αλληγορικά τα γεγονότα της αναστάσεως του παιδιού. Η ράβδος, που δεν μπόρεσε να αναστήσει το παιδί συμβολίζει το ανωφελές του νόμου και η τοποθέτηση του σώματος του προφήτη στο σώμα του παιδιού συμβολίζει την ενσάρκωση του Υιού του Θεού που έδωσε ζωή στην ανθρωπότητα.

Ο προφήτης επανέλαβε το θαύμα του προφήτη Ηλία και μεγαλύτερο ακόμη, αφού το παιδί έμεινε τόσες ώρες πεθαμένο, επιβεβαιώνοντας την διπλή χάρη που πήρε από τον Κύριο (Βασιλειών Δ', 2,9).

Γ. Το λείψανο του προφήτη ανασταίνει νεκρό

Στο βιβλίο των Βασιλειών Δ' στο στίχο 21 του ιγ' κεφ, περιγράφεται ένα θαυμαστό γεγονός που δείχνει την αξία των αγίων του και μετά το θάνατό τους και ότι τα λείψανά τους θαυματουργούν. Βιβλική μαρτυρία από την Π.Δ. Ας δούμε όμως το γεγονός.

Μετά από ένα χρόνο από τον θάνατο και την ταφή του προφήτη Ελισαίου, οι Ισραηλίτες πήγαν να θάψουν στο ίδιο μέρος που ήταν ο τάφος έναν άνδρα που πέθανε. Κατά την ώρα της ταφής είδαν να έρχονται από μακριά οι Μωαβίτες (ληστές) κάνοντας επιδρομή εναντίον τους. «Τότε έρριξαν τον άνδρα στον τάφο του Ελισαιέ. Αλλά καθώς πήγε και ακούμπησε τα οστά του Ελισαιέ, ζωοποιήθηκε και σηκώθηκε στα πόδια του». Με αυτό το γεγονός ο Θεός θέλησε να τιμήσει την μνήμη εκείνου, ο οποίος όταν ζούσε ήταν αφοσιωμένος σ' Αυτόν, παρηγόρησε τον λαό Του, αλλά έδωσε και την ελπίδα ότι οι νεκροί ζουν.

<https://bit.ly/3w4hO29>